Eeters arvan ma mone tähendaja murde
rohta tarvis olevad. Nenda loetanse
täht „H" Tihalepa murdes sõna ja
silbi alguses täiesti välja ongo
sõnades „härg" ja „hobune", räägitanse
na täiesti nõnda eriti välja aga
mitte „ärg" ja „obune", ja nüsamuti
na nõigis teistes sõnades.
Täht „a" räägitanse na Tihalepa
seale murdes mitmes sõnas kitsiti välja
nimnipal Eesti maal, nüüdsi näitusens
„jääl" „jaapääl" räägitanse täht „ä"
nõnda wiisi wälja nagu täht „e"
enamisti wälja räägitanse nagu näitusens
sõnades „tema" ja „ema" aga mitte nõnda
nui sõnas „teeb" ehk „tee" palgudes
sõnades räägitanse ta aga na nüsamuti
wälja nagu mujalgi Eesti maal
et see aga wist mitmes sõnas segadust
teeks nui ma „ä" asemele „e" kirjutanse

mõrgin ma nüüdsugutes sõnades täht „ä"
teist moodi märgiga näitusens: „ä"
nus ta aga õieti wälja räägitanse „ä"
(nagu näitusens: ma näijin nüüd jääl
aga seda teed ma ei näinud).

Teen siis nord weike wana juttuga
hakktust mida ma mitme wana
inimese nääst Tihalepa seltsi nõnda,
nimlnud olen

1. Ühel emal olnud wähe rumal
tüdar ühel peäwal saatis ema ta
külase midagi toimetama tüdar tuli
aga türni aja pärast mutles tagasi
ja naibaw emale, tääd ja ema ma
jäi täna külas kulga pekspa.
Ema küsin: mis ja siis tegid wäi
nuidas see juhtus siis et ja pekspa
jäid? Ma pole midagi pahka teinu